

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Alicja Wiśniewska (spr.)
Sędziowie	SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Cezary Olszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z wniosku E. M.

z udziałem S. T.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnim S. M. (1)

na skutek apelacji uczestnika postępowania S. T. od postanowienia Sądu Rejonowego w Augustowie VII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z siedzibą w Sejnach z dnia 10 stycznia 2019r., sygn. akt VII Nsm 36/18

postanawia:

- 1) oddalić apelację;
- 2) zasądzić od uczestnika postępowania S. T. na rzecz wnioskodawczyni E. M. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II – giej instancji.

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Alicja Wiśniewska SSO Cezary Olszewski

Sygn. akt I Ca 108/19

UZASADNIENIE

E. M. wniosła o pozbawienie władzy rodzicielskiej S. T. nad małoletnim S. M. (1).

W uzasadnieniu wskazała, iż małoletni S. M. (1) jest dzieckiem wnioskodawczyni i uczestnika postępowania pochodzącym ze związku partnerskiego. W lutym 2013 roku uczestnik i wnioskodawczyni rozstali się, po urodzeniu małoletniego nigdy nie zamieszkali razem. Pełną opiekę nad małoletnim sprawuje matka E. M.. Od dnia urodzenia się syna, S. T. widywał się z synem bardzo rzadko, jeden-dwa razy w miesiącu, w trakcie spotkań, które trwały maksymalnie 2 godziny. Uczestnik nie wykazywał zbyt dużego zainteresowania dzieckiem, chwila zabawy, a resztę czasu poświęcał tylko na siedzeniu obok dziecka. Nigdy też nie zapytał matki o to czy z dzieckiem jest wszystko w

porządku, czy jest zdrowe, czy czegoś mu nie brakuje lub czy pomóc matce dziecka w opiece nad nim i wychowaniu go. Od 4 września 2017 roku S. T. nie utrzymuje żadnych kontaktów z dzieckiem oraz jego matką. Takim zachowaniem- długotrwałym brakiem zainteresowania oraz niezajmowaniem się dzieckiem, S. T. pokazuje, że nie ma żadnych chęci do bycia ojcem dla dziecka i nie interesuje go to, co dzieje się z dzieckiem.

W odpowiedzi uczestnik postępowania wniósł o oddalenie wniosku w całości, ewentualnie o ograniczenie władzy rodzicielskiej wnioskodawczyni nad małoletnim przez poddanie jej wykonywania stałemu nadzorowi kuratora.

W uzasadnieniu wskazał, iż zaprzecza wszelkim twierdzeniom podniesionym przez wnioskodawczynię. Wg niego pozbawienie władzy rodzicielskiej ojca jest niezgodne z dobrem dziecka. Uczestnik twierdził, że kocha swoje dziecko i jest zbulwersowany, iż wnioskodawczyni podnosi tak drastyczne okoliczności dot. jego rzekomego postępowania, tj. brak zainteresowania sprawami dziecka. To wnioskodawczyni spowodowała swoim zachowaniem, że obecne relacje uczestnika z synem są osłabione. Kiedy tylko chciał spotkać się z dzieckiem, to wnioskodawczyni za każdym razem szukała wymówek by nie zrealizował kontaktu z dzieckiem. Nadto wnioskodawczyni zaczęła negatywnie nastawiać syna w stosunku do jego osoby. Gdyby wskazywane przez wnioskodawczynię okoliczności co do zachowania uczestnika były zgodne z prawdą, to syn odmawiałby i unikałby widzeń z nim. Tymczasem małoletni chętnie spędzał z uczestnikiem czas, kiedy tylko mógł się spotkać i wyrażał potrzebę uczestnictwa jako ojca w życiu małoletniego. Uczestnik dodał, iż każda chwila spędzona z synem jest dla niego cenna. Pragnie by wnioskodawczyni poprawiła swoją postawę rodzicielską i nie utrudniała mu kontaktu z synem. Dodał, iż zamierza złożyć wniosek o ustalenie kontaktów z synem.

Sąd Rejonowy w Augustowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w Sejnach postanowieniem z dnia 10 stycznia 2019 r. wydanym w sprawie sygn. akt III Nsm 36/18 ograniczył władzę rodzicielską S. T. zam. (...) nad małoletnim S. M. (1) ur. (...) w A. do prawa interesowania się jego stanem zdrowia i postępami w nauce; oddalił wniosek w pozostałym zakresie; zasądził od zainteresowanych na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Augustowie kwoty po 92,25 zł oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletni S. M. (1) pochodzi z nieformalnego związku (...). Strony rozstały się w lutym 2013 roku. Małoletni pozostaje pod opieką matki, ma obecnie 5 lat i uczęszcza do Przedszkola Miejskiego w S.. Ma stwierdzoną alergię, przyjmuje leki.

E. M. ma 27 lat. Posiada wykształcenie wyższe- psychologiczne. Pracuje w Nadleśnictwie G. B. jako sekretarka. Wynajmuje dwupokojowe mieszkanie w bloku, w którym mieszka z dzieckiem.

S. T. ma 37 lat. Posiada wykształcenie średnie. Od marca 2017r. prowadzi własną działalność gospodarczą- warsztat samochodowy. Karany w 2017r. za przestępstwo skarbowe, nieleczony psychiatrycznie ani odwykowo. Mieszka z rodzicami i dwoma dorosłymi braćmi, w tym jednym niepełnosprawnym.

Na podstawie zeznań świadków: S. M. (2), D. M., A. P. i M. R., Sąd Rejonowy ustalił, iż uczestnik postępowania nie wykazywał dużego zainteresowania dzieckiem oraz nie uczestniczył w jego życiu. Uczestnik postępowania ostatni kontakt z małoletnim miał we wrześniu 2017r. Przed tym czasem kontakty odbywały się raz na jakiś czas, ale na krótko. Uczestnik nie wykazywał zainteresowania zdrowiem dziecka, jego rozwojem, nie wykazywał żadnej inicjatywy. Od września 2017r. nie dzwonił do małoletniego, nie było żadnej próby kontaktów. Jedynie regularnie wpłaca zasądzone alimenty.

Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, iż okoliczności podniesione przez powyższych świadków wpływają również z wywiadu środowiskowego kuratora rodzinnego oraz zaświadczenia wystawionego przez dyrektora przedszkola. W zaświadczeniu tym wskazano, iż od momentu kiedy małoletni zaczął uczęszczać do przedszkola, tj. od 1 września 2017r., nie odnotowano obecności ani zainteresowania telefonicznego małoletnim przez ojca dziecka. Uczestnik postępowania przyznał, że zaniedbał w ostatnim czasie wizyty u dziecka, co tłumaczył otwarciem działalności gospodarczej i zwiększoną ilością zleceń w tym okresie.

W ocenie Sądu Rejonowego okoliczności ujawnione w sprawie, w świetle art.107§1 kro dają podstawy do ograniczenia władzy rodzicielskiej uczestnika postępowania nad małoletnim S. M. (1). Jak zostało wykazane w toku postępowania, nie wykazuje on zainteresowania życiem małoletniego. Najważniejsze decyzje podejmuje matka małoletniego. Do września 2017r. uczestnik utrzymywał sporadyczny kontakt z synem, a od tego czasu nie widział syna ani z nim nie rozmawiał. Zarówno w piśmie, jak i na posiedzeniu sądu zapewniał o chęci złożenia wniosku o ustalenie kontaktu, jednakże do chwili obecnej, mimo zapewnień, tego nie uczynił, co świadczy o tym, iż nie wykazuje on wielkiego zainteresowania małoletnim. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, iż skoro uczestnik od momentu urodzenia małoletniego nie brał udziału w podejmowaniu decyzji odnośnie życia i losu małoletniego, nie wykazywał w tym zakresie inicjatywy, zasadne jest ograniczenie jego władzy rodzicielskiej do prawa interesowania się stanem zdrowia małoletniego i postępowaniem w nauce.

Jednocześnie Sąd Rejonowy uznał, iż wniosek o całkowite pozbawienie uczestnika władzy rodzicielskiej nad małoletnim jest na chwilę obecną za daleko idący. Uczestnik mimo wszystko jest ojcem małoletniego i powinien mieć szansę, aby na nowo zacząć interesować się małoletnim, budować z nim więź i uczestniczyć w jego życiu.

O kosztach postępowania w pkt. 2 i 3 Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc i 520 kpc i obciążył strony po połowie kosztami mediacji i nakazał pobrać od każdej ze stron po 92,25zł na rzecz Skarbu Państwa, zaś w pozostałym zakresie Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty związane z ich udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł uczestnik postępowania S. T. zaskarżając je w zakresie punktu I.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 kpc, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, polegające na braku wszechstronnego rozpatrzenia zebranego materiału dowodowego, uchybieniu zasadom logicznego rozumowania oraz zasadom doświadczenia życiowego, przejawiające się w:

- w wadliwym przekonaniu, iż materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał, iż uczestnik postępowania nie wykazywał dużego zainteresowania dzieckiem oraz nie uczestniczył w jego życiu;
- obdarzenie wiarą zeznań świadków S. M. (2) i D. M. tj. błędnej ocenie wiarygodności świadków;
- nadaniu wiarygodności twierdzeń iż kontakty uczestnika niniejszego postępowania z dzieckiem odbywały się raz na jakiś czas, sporadycznie, przez krótkie okresy czasu;
- przyjęciu przez Sąd, iż jedyna forma aktywności uczestnika w życiu dziecka przejawia się w formie regularności wpłacania zasądzonych alimentów;
- wadliwym przyjęciu przez Sąd, iż istnieją okoliczności przemawiające za tym, aby ograniczyć władzę rodzicielską ojcu małoletniego - S. T.,
- niesłusznym przyjęciu przez Sąd, iż uczestnik nie wykazuje zainteresowania życiem małoletniego,
- wprowadzeniu nielogicznych i nieodpowiadających regułom doświadczenia życiowego wniosków, prowadzących do błędnych ustaleń faktycznych dotyczących kontaktów małoletniego z uczestnikiem postępowania,
- wadliwym przyjęciu, że uczestnik z własnej nieprzymuszonej woli nie brał udziału w podejmowaniu decyzji odnośnie życia i losu małoletniego, nie wykazywaniu w tym zakresie inicjatywy;
- zaprzeczeniu wiarygodności twierdzeń uczestnika, jakoby kochał swoje dziecko, spotykał się nim, sprawował nad nim pieczę a także faktu całej zamieszanie spowodowane jest nieodpowiedzialnym zachowaniem wnioskodawczym, chęcią zemsty na uczestniku;

2. naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie art. 217 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 233 § 1 kpc, poprzez nieprawidłowe pominięcie dowodu z zeznań uczestnika postępowania S. T., podczas gdy uczestnik postępowania wnosił o przesłuchanie go w innym wyznaczonym terminie, o czym Sąd był na bieżąco informowany oraz poprzez oddalenie wniosku dowodowego uczestnika w formie powołania Zespołu (...) celem zbadanie relacji uczestnika z małoletnim synem, jego rękami pełnienia władzy rodzicielskiej nad małoletnim, skłonności do negatywnego nastawiania małoletniego przeciwko ojcu przez wnioskodawczynię a także wadliwe uznanie, że okoliczności niniejszej sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, co stanowi dowolną, nie natomiast swobodną ocenę materiału dowodowego;

3. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 107 § 1 i 2 krio poprzez jego błędną a zarazem niesłuszną wykładnię, skutkującą ograniczeniem władzy rodzicielskiej S. T. nad małoletnim S. M. (1).

4. sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z treścią zebranego materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, że:

- w ocenie Sądu materiał dowodowy zebrany w sprawie wykazał, iż uczestnik postępowania nie wykazywał dużego zainteresowania dzieckiem i nie uczestniczył w jego życiu opierając twierdzenia te jedynie na podstawie zeznań wnioskodawczym, najbliższej rodziny wnioskodawczym bez przesłuchania w tym zakresie uczestnika postępowania, bez powołania do ustalenia tych wadliwych twierdzeń przez Opiniodawczy Zespół (...);

- najważniejsze decyzje podejmuje wnioskodawczyni jako matka małoletniego gdzie jak wskazywał uczestnik w piśmie procesowym, wnioskodawczyni notorycznie utrudniała mu kontakty małoletniego z ojcem, lekceważyła próby jakiegokolwiek kontaktu, zatajała istotne informacje na temat małoletniego syna stron;

- nie wykazuje on wielkiego zainteresowania małoletnim ponieważ do chwili obecnej nie złożył wniosku o ustalenie kontaktów z małoletnim, w sytuacji gdzie sądowe ustalenie kontaktów byłoby bardzo stresującym wydarzeniem w życiu małoletniego i mogłoby niekorzystnie wpłynąć na jego psychikę czego do tej pory próbował uczestnik oszczędzić synowi;

- Sąd uznał, iż skoro uczestnik od momentu urodzenia małoletniego nie brał udziału w podejmowaniu decyzji odnośnie życia i losu małoletniego, zasadnym jest ograniczenie jego władzy rodzicielskiej podczas gdy Sąd ocenił to jedynie na podstawie zeznań wnioskodawczyni i jej najbliższej rodziny, która jak wiadomo uczyni wszystko aby pomóc wnioskodawczyni w osiągnięciu celu nie wysłuchując przy tym uczestnika postępowania;

- zeznania S. M. (2) i D. M. w ocenie Sądu są wiarygodne i korelują ze sobą podczas są to osoby najbliższe otoczeniu wnioskodawczyni, miały czas aby doskonale przygotować spójne zeznania korelujące ze sobą, stawiające w negatywnym świetle uczestnika postępowania, bez możliwości szansy obrony pomówieniom przez uczestnika niniejszego postępowania;

- kontakty uczestnika z małoletnim synem odbywały się raz na jakiś czas i w krótkich okresach, w sytuacji w której nie został wysłuchany uczestnik, nie został powołany Opiniodawczy Zespół (...)stów Sądowych, który realnie oceniłby dotychczasowe kontakty z małoletnim oraz stopień czy siłę więzi łączących uczestnika z małoletnim;

- w ocenie Sądu jedyna forma aktywności uczestnika w życiu syna przejawia się w formie regularności wpłacania zasądzonych alimentów, gdzie logicznie rozumując fakt terminowej wypłacalności w celu zabezpieczenia bytu finansowego czy materialnego małoletniego świadczy przede wszystkim o trosce o poziom życia małoletniego, o jego wygody czy zabezpieczenie.

- uczestnik nie wykazywał zainteresowania zdrowiem dziecka, jego rozwojem a także nie wykazywał żadnej inicjatywy, podczas gdy każda próba kontaktu z wnioskodawczynią kończyła się fiaskiem, na każde pytanie odpowiadała uczestnikowi zdawkowo, nie informowała o wydarzeniach z życia dziecka nie dając mu przy tym szans regularnego uczestniczenia jego w życiu małoletniego;

- zaniechanie przez uczestnika postępowania dziecka było tak rażące, że dało to podstawę do rażącej kary jaka jest dla uczestnika orzeczenie ograniczenia władzy rodzicielskiej w stosunku do jego osoby, podczas gdy zmniejszona częstotliwość kontaktów z małoletnim uległa zmniejszeniu jak sam wskazał uczestnik z powodu otwarcia działalności gospodarczej i natłoku obowiązków z nią zwianych, dzięki której, uczestnik będzie w niedalekiej przyszłości w stanie jeszcze bardziej polepszyć byt finansowy małoletniego;

- okoliczności niniejszej sprawy przemawiają za tym aby ograniczyć władzę rodzicielską uczestnikowi podczas gdy w ocenie Sądu, w uzasadnieniu postanowienia wskazuje, iż uczestnik powinien mieć szansę aby uczestniczyć w życiu małoletniego i budować z nim więź.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez powierzenia pełnej władzy rodzicielskiej obojgu rodzicom małoletniego.

Wnioskodawczyni E. M. w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od uczestnika postępowania zwrotu kosztów postępowania przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania, jako niezasadna, podlegała oddaleniu.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił Sądowi rozpoznającemu apelację na konstatację, że dokonane przez Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie, jak i wnioski wywiedzione z przeprowadzonego postępowania dowodowego prowadzące do wydania zaskarżonego postanowienia były prawidłowe. Stąd też w pełni akceptuje poczynione przez Sąd I instancji ustalenia stanu faktycznego, jak i zaprezentowane w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia rozważania prawne. W konsekwencji, zarzuty podniesione w apelacji, w ocenie Sądu II instancji, stanowią w istocie gołosłowną polemikę z prawidłowymi wskazaniem i rozważaniami Sądu I instancji.

Zasadniczym zarzutem apelacji był zarzut dokonania przez Sąd Rejonowy błędnych ustaleń faktycznych i dokonania dowolnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

W realiach niniejszej sprawy zarzut naruszenia przez Sąd art.233§1 k.p.c. nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd I instancji w pełni sprostał ciężącym na nim powinnościom, a kwestionowanie w powyższym zakresie dokonanej przez Sąd oceny dowodów przez skarżącego polega jedynie na zaprezentowaniu własnych, korzystnych dla niego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla skarżącego oceny materiału dowodowego. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia powyższego wymaga wykazania, iż Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Nie jest zaś wystarczające tylko przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie. Prawidłowe postawienie zarzutu naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać więc tylko na przedstawieniu własnej, korzystnej dla skarżącego wersji zdarzeń, opartej na własnej ocenie dowodów. Konieczne jest bowiem, przy posłużeniu się argumentami wyłącznie jurydycznymi wykazywanie, że określone w art. 233 § 1 k.p.c. kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów zostały naruszone, co miało wpływ na wynik sprawy albo, że sąd pominął istotne dla sprawy dowody przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy (por. orzeczenia SN z dnia 16 grudnia 2005 roku, III CK 314/05, LEX nr 172176; z dnia 18 czerwca 2004 roku, II CK 369/03, LEX nr 174131; z dnia 15 kwietnia 2004 roku, IV CK 274/03, LEX nr 164852; z dnia 25 listopada 2003 roku, II CK 293/02, LEX nr 151622). Mając powyższe na uwadze ocena dowodów przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia mogłaby być skutecznie podważona w postępowaniu odwoławczym tylko wówczas, gdyby apelujący wykazał, że zawiera ono błędy logiczne, wewnętrzne sprzeczności lub jest niepełna. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Nie jest więc wystarczającym uzasadnieniem błędu w ustaleniach faktycznych przedstawienie przez stronę skarżącą własnej oceny dowodów i wyrażenie dezaprobaty dla oceny prezentowanej przez Sąd pierwszej instancji.

Za gołosłowne należało uznać zarzuty apelacji, iż pomimo braku dowodów w tym zakresie Sąd Rejonowy uznał, iż uczestnik postępowania nie realizuje swoich uprawnień i obowiązków wynikających z władzy rodzicielskiej nad małoletnim S. M. (1).

Analiza akt postępowania wskazuje, że Sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych na podstawie zeznań świadków przesłuchanych w sprawie, korespondujących z nimi wyjaśnień wnioskodawczyni jak również na podstawie wywiadu kuratorskiego oraz zaświadczenia z placówki przedszkolnej. Z powyżej powołanych dowodów jednoznacznie wynika, iż od września 2017 roku uczestnik postępowania zaprzestał utrzymywania jakichkolwiek relacji z synem. O ile wcześniej okazjonalnie, jakkolwiek systematycznie – w czasie przekazywania alimentów – widywał się z synem, to po tej dacie kontakt ustał. Uczestnik postępowania nie tylko nie odwiedzał syna ale również nie dzwoni do jego matki celem uzyskania informacji o jego rozwoju, potrzebach, stanie zdrowia. Dobrowolnie zaniedbał swoje obowiązki wobec syna. Taka postawa uczestnika postępowania niewątpliwie negatywnie wpływa na więzi emocjonalne, które winny kształtować pomiędzy ojcem i synem, szczególnie wtedy, gdy rodzice dziecka żyją w rozłące. Zmiana aktywności zawodowej i zwiększone zaangażowanie we własną działalność gospodarczą, na które powołuje się uczestnik postępowania nie mogą usprawiedliwiać zachowania polegającego na nieutrzymywaniu żadnych relacji z dzieckiem przez okres ponad roku. Podkreślenia wymaga, iż zapewnienia uczestnika postępowania składane przed Sądem I instancji, iż zmieni swoją postawę w tym zakresie, są gołosłowne. Z informacji uzyskanych od wnioskodawczyni w trakcie rozprawy apelacyjnej wynika, iż uczestnik w dalszym ciągu nie nawiązał kontaktu z synem i nie spotkał się z nim. Wbrew zapowiedziom nie wystąpił również do sądu o ustalenie sposobu kontaktów z synem.

Przypomnieć należy, iż władza rodzicielska wiąże się ściśle z odpowiedzialnością za dziecko, za jego zdrowie i prawidłowy rozwój. Osoba, która ma pełnię władzy rodzicielskiej winna być do dyspozycji dziecka w każdej sytuacji oraz aktywnie uczestniczyć w jego wychowaniu oraz w zależności od wieku również w opiece nad dzieckiem. Aktualny sposób zachowania się ojca małoletniego nie pozwala więc uznać, iż realizuje on swoje obowiązki rodzicielskie i aktywnie uczestniczy w życiu małoletniego. Wobec nieangażowania się uczestnika postępowania w życie małoletniego wszystkie najważniejsze decyzje jego dotyczące podejmuje matka.

Odnosząc się do oddalenia przez Sąd I instancji wniosków dowodowych złożonych przez uczestnika postępowania, Sąd Okręgowy nie dopatrywał się w tym zakresie żadnych nieprawidłowości. Przypomnieć bowiem należy, iż stosownie do treści art.278§1 k.p.c. Sąd zasięga opinii biegłych w przypadkach wymagających wiadomości specjalnych. W sprawie niniejszej taka potrzeba nie zachodziła, albowiem Sąd I instancji był w stanie dokonać oceny zgłoszonego roszczenia na podstawie pozostałych dowodów przeprowadzonych w sprawie. Natomiast nie przesłuchanie uczestnika postępowania wynikało z jego niestawiennictwa na rozprawie w dniu 10 stycznia 2019r. Uczestnik postępowania prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, co skutkowało zamknięciem rozprawy i wydaniem orzeczenia.

Z tego też względu uznać należy, że decyzja Sądu I instancji jest słuszna. Biorąc pod uwagę powyższe, apelacja uczestnika postępowania, jako nieuzasadniona, na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., podlegała oddaleniu.

W przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem II instancji orzeczono na podstawie art.520§2 k.p.c. w zw. z §4 ust. 1 pkt 4 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1667 ze zm.).

SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Alicja Wiśniewska SSO Cezary Olszewski